

გადაწყვეტილება

საქართველოს სახელით

06 ნოემბერი 2018 წელი

ქ. რუსთავი

შესავალი ნაწილი

რუსთავის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგია

მოსამართლე: ეკატერინე ყანჩელი

სხდომის მდივანი: მაგდა შენგელია

მოსარჩელე - ელ-----ა

მოპასუხე - იგ-----ი

მოპასუხის წარმომადგენელი - შო-----ი

დავის საგანი - განქორწინება, ალიმენტის დაკისრება

აღწერილობითი ნაწილი

1. სასარჩელო მოთხოვნა

1.1. ელ-----ას (პ/ნ 35001036046) და იგ-----ს (პ/ნ 35001003598) შორის შეწყდეს 2008 წლის 28 ივნისს სამოქალაქო რეესტრის სააგენტოს ქ. რუსთავის ქორწინების სახლის მიერ რეგისტრირებული ქორწინება, სააქტო ჩანაწერი №83200830014;

1.2. მოპასუხე იგ-----ს თავისი არასრულწლოვანი შვილის- 2009 წლის 3 აპრილს დაბადებული იუ-----ას სასარგებლოდ დაეკისროს ალიმენტის გადახდა თვეში 300 (სამასი) ლარის ოდენობით.

სამართლებრივი საფუძვლები:

სარჩელში მითითებულია, რომ 2008 წლიდან მხარეები იმყოფებიან რეგისტრირებულ ქორწინებაში, თანაცხოვრების პერიოდში მაშ შეეძინათ შვილი- 2009 წლის 03 აპრილს დაბადებული იუ-----ა. მხარეები 2018 წლის აგვისტოდან ერთად აღარ ცხოვრობენ. ელ-----ა შვილთან ერთად საცხოვრებლად გადავიდა ქირით, იგი დასაქმებულია, თუმცა მისი ყოველთვიური შემოსავალი არ არის საკმარისი ბავშვისთვის საჭირო პირობების შესაქმნელად, ხოლო მოპასუხე არ ეხმარება შვილს მატერიალურად.

ელ-----ას განცხადებით, მოპასუხე უარს აცხადებს ნებაყოფლობით განქორწინებაზე.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ელ-----ა ითხოვს, რომ მოპასუხე იგ-----ს მათი არასრულწლოვანი შვილის სასარგებლოდ ალიმენტის სახით დაეკისროს ყოველთვიურად 300 ლარის გადახდა, ასევე შეწყდეს მხარეებს შორის 2008 წლის 28 ივნისს რეგისტრირებული ქორწინება.

2. მოპასუხის პოზიცია

მოპასუხე იგ-----ის წარმომადგენელმა შო-----მა 2018 წლის 06 ნოემბერს გამართულ სასამართლო სხდომაზე განმარტა, რომ მოპასუხე სარჩელს ცნობს ნაწილობრივ, კერძოდ იგი თანახმაა, რომ მხარეებს შორის შეწყდეს რეგისტრირებული ქორწინება, ასევე მატერიალური მდგომარეობიდან გამომდინარე თავის შვილს გადაუხადოს ალიმენტი ყოველთვიურად 100 ლარის ოდენობით.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.1.1. 2008 წლის 28 ივნისიდან ელ-----ა და იგ-----ი იმყოფებიან რეგისტრირებულ ქორწინებაში.

მტკიცებულება: ქორწინების მოწმობა (ს.ფ. 14)

3.1.2. 2009 წლის 3 აპრილს მხარეებს შეეძინათ საერთო შვილი - იუ-----ა;

მტკიცებულება: დაბადების მოწმობა (ს.ფ. 15)

3.1.3. მხარეები 2018 წლის 3 აგვისტოდან ოჯახური უთანხმოების გამო ცხოვრობენ ცალ-ცალკე.

მტკიცებულება: მხარეთა ახსნა-განმარტებები, საიჯარო ხელშეკრულება(ს.ფ. 18)

3.1.4. იგ-----ი დასაქმებულია სს „რუ-----ში“, მისი დასაბეგრი შემოსავალი 2018 წლის 01 მაისიდან 2018 წლის 05 ნოემბრამდე შეადგენს 3080,62 ლარს.

მტკიცებულება: შემოსავლების სამსახურიდან ცნობა (ს.ფ. 54-55);

3.2. დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები

საქმეში საქმისთვის მნიშვნელოვანი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები არ მოიპოვება.

სამოტივაციო ნაწილი

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

საქმის განხილვის შედეგად სასამართლო მივიდა დასკვნამდე, რომ წარმოდგენილი სარჩელი ნაწილობრივ უნდა დაკმაყოფილდეს, კერძოდ, შეწყდეს მხარეებს შორის რეგისტრირებული ქორწინება და მოპასუხეს მისი არასრულწლოვანი შვილის სასარგებლოდ დაეკისროს ალიმენტის გადახდა ყოველთვიურად 200 ლარის ოდენობით, სარჩელის აღძვრის დღიდან მის სრულწლოვანდებამდე;

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1106-ე, 1122-ე, 1127-ე, 1212-ე, 1214-ე, 1230-ე, 1234-ე 1202-ე მუხლები;

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1106-ე მუხლის თანახმად, ქორწინება არის ოჯახის შექმნის მიზნით ქალისა და მამაკაცის ნებაყოფლობითი კავშირი, რომელიც რეგისტრირებულია საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს მმართველობის სფეროში მოქმედი საჯარო სამართლის იურიდიული პირის – სახელმწიფო სერვისების განვითარების სააგენტოს ტერიტორიულ სამსახურში. აღნიშნული უფლების რეალიზაცია, თავისთავად გულისხმობს, იმას რომ მეუღლეს აქვს განქორწინების მოთხოვნის უფლებაც. განქორწინების უფლება პირის ინდივიდუალური უფლებაა და მისი რეალიზაცია დამოკიდებულია პიროვნების სუბიექტურ სურვილზე, შესაბამისად ამ აბსოლუტურ უფლებაში ვინმეს მხრიდან ჩარევა დაუშვებელია.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1122-ე მუხლის „გ“ ქვეპუნქტის თანახმად, ქორწინების შეწყვეტის საფუძველია განქორწინება.

მითითებული კოდექსის 1127-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, განქორწინება მოხდება, თუ სასამართლო დაადგენს, რომ მეუღლეთა შემდგომი ერთად ცხოვრება და ოჯახის შენარჩუნება შეუძლებელია, მიუხედავად შესარიგებლად მიღებული ზომებისა.

მოცემულ შემთხვევაში დადგენილია, რომ მხარეები ოჯახური უთანხმოების გამო ცალ-ცალკე ცხოვრობენ და ამ ხნის მანძილზე მიუხედავად ქორწინებაში ყოფნისა, არცერთ მათგანს არ უცდია შერიგება და ოჯახის აღდგენა.

მოსარჩელის მიერ სხდომაზე დაფიქსირებული პოზიციის მიხედვით, მას არ სურს მეუღლესთან ცხოვრება. მოპასუხე წარმოდგენილი შესაგებლით ასევე დაეთანხმა განქორწინებას.

ყოველივე ზემოთ აღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლო სხდომაზე მხარეების მიერ მიცემული ახსნა-განმარტებების საფუძველზე სასამართლო მივიდა დასკვნამდე, რომ მეუღლეთა ერთად ცხოვრება და ოჯახის შენარჩუნება არის შეუძლებელი, რის გამოც უნდა მოხდეს მათი განქორწინება.

6.2. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1212-ე მუხლის თანახმად, მშობლები მოვალენი არიან არჩინონ თავიანთი არასრულწლოვანი შვილები. ხოლო 1214-ე მუხლის შესაბამისად, თუ მშობლები ვერ შეთანხმდნენ ალიმენტის ოდენობაზე, მაშინ დავას გადაწყვეტს სასამართლო. ალიმენტის ოდენობას სასამართლო განსაზღვრავს გონივრული, სამართლიანი შეფასების საფუძველზე შვილის ნორმალური რჩენა აღზრდისათვის აუცილებელ მოთხოვნათა ფარგლებში. ალიმენტის ოდენობის განსაზღვრისას სასამართლო მხედველობაში იღებს როგორც მშობლების, ისე შვილის რეალურ მატერიალურ მდგომარეობას.

სასამართლო განმარტავს, რომ დასახელებული ნორმით დადგენილია მშობელთა ვალდებულება არჩინონ თავიანთი არასრულწლოვანი შვილები. ამ ვალდებულების არსებობა არ შეიძლება დამოკიდებული იქნას მშობლის ფინანსურ მდგომარეობაზე. ამასთან, სასამართლოს მიერ ალიმენტის დაკისრება არ უნდა ატარებდეს ფორმალურ ხასიათს და ალიმენტი რეალურად უნდა უზრუნველყოფდეს სარჩენი პირისათვის ნორმალური საცხოვრებელი პირობების შექმნას, ანუ ალიმენტის ოდენობა, რასაც სასამართლო განსაზღვრავს, არ შეიძლება იყოს იმ მინიმალურ ოდენობაზე ნაკლები, რაც აუცილებელია პირის სარჩენად.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1230-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, გადასახდელი ალიმენტის ოდენობას, ყოველ ცალკეულ შემთხვევაში, განსაზღვრავს სასამართლო ყოველთვიურად გადასახდელი თანხის სახით, ალიმენტის გადამხდელისა და მიმღების მატერიალური და ოჯახური მდგომარეობის გათვალისწინებით.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის ზემოთ მითითებული ნორმების და 1202-ე მუხლის შესაბამისად, მშობლებს თანაბრად აქვთ ყველა უფლება და მოვალეობა თავიანთი შვილების მიმართ, მიუხედავად იმისა, რომ ისინი არ იმყოფებიან რეგისტრირებულ ქორწინებაში ან ცალ-ცალკე ცხოვრობენ.

განსახილველ შემთხვევაში, მოსარჩელე და მოპასუხე ცხოვრობენ ცალ-ცალკე, არასრულწლოვანი იუ-----ა ცხოვრობს დედასთან - ელ-----ასთან მოპასუხე მხარე ნაწილობრივ ცნობს სარჩელს და თანხმობას აცხადებს 100

ლარის გადახდაზე. მშობლების უფლება-მოვალეობათა, ასევე მათი ინტერესების დაბალანსებისას ყურადღება უნდა იქნეს გამახვილებული იმ გარემოებაზე, რომ მშობელი, რომელთანაც არ ცხოვრობს ბავშვი, ალიმენტის დაკისრებისას იტვირთება მხოლოდ ფულადი ვალდებულებით, განსხვავებით მშობლისაგან, რომელთანაც ცხოვრობს ბავშვი. ეს უკანასკნელი თავის თავზე იღებს შვილის მოვლასა და აღზრდას და ამ ვალდებულების გამო მეორე მშობელთან შედარებით გარკვეულწილად იზღუდება უზრუნველყოს მატერიალური სახსრების მიღება თავისი გამომუშავებით.

სასამართლო თვლის, რომ მოსარჩელის მიერ მოთხოვნილი ალიმენტი 300 ლარის ოდენობით, არ არის გონივრული თანხა, ვინაიდან ალიმენტის დაკისრების დროისათვის გათვალისწინებული უნდა იქნას როგორც ალიმენტის გადამხდელის, ისე მიმღების მატერიალური მდგომარეობა. მოცემულ შემთხვევაში, საქმეში არსებული მტკიცებულებებით დასტურდება, რომ მოპასუხეს აქვს საბანკო ვალდებულება, ამასთან, იგი დასაქმებულია სს „რუ-----ში“ და მისი დასაბეგრი შემოსავალი 01.05.2018 წლიდან 05.11.2018 წლამდე შეადგენს 3080.62 ლარს.

ყოველივე აღნიშნულიდან გამომდინარე, ორივე მხარის მატერიალური მდგომარეობის გათვალისწინებით, სასამართლოს მიაჩნია, რომ მოპასუხეს ალიმენტის სახით უნდა დაეკისროს თვეში 200 ლარის გადახდა მისი არასრულწლოვანი შვილის - 2009 წლის 3 აპრილს დაბადებული იუ-----ას სასარგებლოდ.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1234-ე მუხლის მიხედვით, ალიმენტის გადახდის დაკისრება ხდება მხოლოდ მომავალი დროისათვის სასამართლოში სარჩელის აღძვრის მომენტიდან. ამდენად, მოპასუხისათვის ალიმენტის გადახდის ვალდებულება დადგენილი უნდა იქნეს 2018 წლის 12 სექტემბრიდან.

7. საპროცესო ხარჯები

7.1. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 49-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, თუ სასამართლოს მთავარ სხდომამდე მოსარჩელე უარს იტყვის სარჩელზე, მოპასუხე ცნობს სარჩელს ან მხარეები მორიგდებიან, მხარეები მთლიანად თავისუფლდებიან სახელმწიფო ბაჟის გადახდისაგან.

მოცემულ შემთხვევაში ვინაიდან მოპასუხემ განქორწინების ნაწილში სარჩელი ცნო, მოსარჩელე ელ-----ას უკან უნდა დაუბრუნდეს მის მიერ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი 50 ლარის ოდენობით.

7.2. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 55-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს მიერ საქმის განხილვასთან დაკავშირებით გაწეული ხარჯები და სახელმწიფო ბაჟი, რომელთა გადახდისაგან

გათავისუფლებული იყო მოსარჩელე, გადახდება მოპასუხეს ბიუჯეტის შემოსავლების სასარგებლოდ, მოთხოვნათა იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელიც დაკმაყოფილებულია.

იმის გათვალისწინებით, რომ მოპასუხემ ალიმენტის ნაწილში სარჩელი ნაწილობრივ ცნო, ამასთან, მოსარჩელე განთავისუფლებულია სახელმწიფო ბაჟის გადახდისაგან, იგ-----ს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ უნდა დაეკისროს 25 ლარის ოდენობით.

სარეზოლუციო ნაწილი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, 49-ე, 53-ე, 55-ე, 243-244-ე, 248-ე, 249-ე, 259¹-ე, 369-ე მუხლებით და

გადაწყვიტა:

1. ელ-----ას სარჩელი მოპასუხე იგ-----ის მიმართ განქორწინების და ალიმენტის დაკისრების თაობაზე დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ;
2. ელ-----ას (პ/ნ 35001036046) და იგ-----ს (პ/ნ 35001003598) შორის შეწყდეს 2008 წლის 28 ივნისს სამოქალაქო რეესტრის სააგენტოს ქ. რუსთავის ქორწინების სახლის მიერ რეგისტრირებული ქორწინება, სააქტო ჩანაწერი №83200830014;
3. მოპასუხე იგ-----ს თავისი არასრულწლოვანი შვილის- 2009 წლის 3 აპრილს დაბადებული იუ-----ას სასარგებლოდ დაეკისროს ალიმენტის გადახდა თვეში 200 (ორასი) ლარის ოდენობით სარჩელის აღძვრის დღიდან- 2018 წლის 12 სექტემბრიდან მის სრულწლოვანებამდე;
4. ელ-----ას უკან დაუბრუნდეს 2018 წლის 10 სექტემბერს საგადახდო დავალება №1 გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი 50.00 ლარის ოდენობით, რომელიც გადახდილია შემდეგ რეკვიზიტებზე: ხაზინის ერთიანი ანგარიში; მიმღების ანგარიში/სახაზინო კოდი: 300063150; ბანკის/ხაზინის კოდი: TRESGE22;
5. მოპასუხე იგ-----ს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ დაეკისროს 25 ლარის გადახდა;
6. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატაში დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან 14 დღის ვადაში, სარეზოლუციო ნაწილის მე-7 პუნქტით გათვალისწინებული წესების დაცვით, რუსთავის საქალაქო

სასამართლოს მეშვეობით.

7. გადაწყვეტილების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება გადაწყვეტილების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია გადაწყვეტილების გამოცხადების თარიღი, ვალდებულია გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა, გამოცხადდეს რუსთავის საქალაქო სასამართლოში და ჩაიბაროს გადაწყვეტილების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება გადაწყვეტილების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია.

მოსამართლე:
ყანჩელი

ეკატერინე